

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

ZAAK VAN [...] t. NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE

(dossier nr. 2026/722)

BESLISSING nr. 2026/030

29 april 2026

In de zaak van [...] tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,
Mevr L. D'HAENENS, *ondervoorzitter*,
Mevr D. DE POOT,
Dhr L. HELLIN,
Mevr E. LIEVENS,
Dhr R. OTTEN,
Dhr H. VAN HUMBEECK, *leden*,

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 29 april 2026,
Neemt de volgende beslissing:

FEITEN EN PROCEDURE

1. Op 18 februari 2026 heeft [...] bij de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) een klacht ingediend tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel.

De klacht heeft betrekking op de uitzending van het programma 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)' op 4 februari 2026 op VRT 1. Volgens de klager werd daarbij een expliciet vijandige uitlating ("*Fuck Vlaams Belang*") tegen één politieke partij en ideologische strekking uitgezonden, zonder afbakening, context of distantiëring.

2. De klacht is per aangetekend schrijven van 23 februari 2026 door de VRM aan VRT bezorgd. Zij krijgt de mogelijkheid om binnen de 15 dagen hierover schriftelijke opmerkingen aan de VRM te bezorgen.
3. VRT bezorgt per e-mail en aangetekend schrijven van 11 maart 2026 schriftelijke opmerkingen aan de VRM. Zij geeft daarbij aan niet te verzoeken om een hoorzitting.
4. Per aangetekende brief van 16 maart 2026 bezorgt de VRM de schriftelijke opmerkingen van VRT aan de klager. Hij krijgt de mogelijkheid om binnen de 8 dagen nog een bijkomende nota bij de VRM in te dienen. De VRM vraagt hierbij ook aan de klager of hij akkoord kan gaan met een volledig schriftelijke behandeling van de zaak, zonder hoorzitting.

5. Per e-mail van 25 maart 2026 en aangetekend schrijven van 26 maart 2026 bezorgt de klager, via zijn raadsman, een bijkomende nota aan de VRM als reactie op de schriftelijke opmerkingen van VRT. Hij geeft daarbij ook aan akkoord te gaan met de schriftelijke behandeling van het dossier.
6. Per aangetekend schrijven van 30 maart 2026 bezorgt de VRM deze bijkomende nota van de klager aan VRT.
7. De Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen (hierna: de Kamer) van de VRM behandelt de zaak ter zitting van 29 april 2026 op basis van de schriftelijke stukken.

TOEPASSELIJKE REGELS

8. Artikel 38 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) luidt als volgt:

“Omroepactiviteiten mogen niet:

1° aanzetten tot geweld of haat jegens een groep personen of een lid van een groep van personen in het bijzonder op grond van:

- a) geslacht;*
- b) ras;*
- c) kleur;*
- d) etnische of sociale afkomst;*
- e) genetische kenmerken;*
- f) taal;*
- g) godsdienst of overtuiging;*
- h) politieke of andere denkbeelden;*
- i) het behoren tot een nationale minderheid;*
- j) vermogen;*
- k) geboorte;*
- l) een handicap;*
- m) leeftijd;*
- n) seksuele geaardheid;*

2° publiekelijk aanzetten tot het plegen van een terroristisch misdrijf als vermeld in artikel 137 en 140bis van het Strafwetboek.”

9. Artikel 39 van het Mediadecreet bepaalt:

“In de programma’s wordt elke vorm van discriminatie geweerd. Het programma-aanbod verloopt zo dat het geen aanleiding geeft tot

discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen worden in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid verzorgd.

Dit artikel is eveneens van toepassing op teletekst."

10. Artikel 218, § 3, eerste lid, 1°, van het Mediadecreet stelt:

"§ 3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, § 1, 1°, 176/4, §1, 2°, en artikel 180, § 6; [...]"

11. Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet bepaalt:

"§ 2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak, hetzij ambtshalve wat betreft het toezicht op artikel 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, § 1, 1°, en artikel 176/4, § 1, 2°, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een klacht die op straffe van onontvankelijkheid ingediend is uiterlijk de vijftiende dag na de datum van de uitzending van het programma door eenieder die blijkt geeft van een benadeling of een belang."

12. Artikel 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: het Procedurebesluit) luidt:

"Om ontvankelijk te zijn, moet een bij de Regulator ingediende klacht aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° ingediend zijn uiterlijk de vijftiende dag na de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de klacht;

2° de naam, de hoedanigheid en het adres van de klager vermelden;

3° het belang bij het indienen van de klacht aangeven, behalve als het gaat om een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie of boodschappen van algemeen nut;

4° het onderwerp van de klacht aangeven, met een uiteenzetting van de redenen waarop ze steunt en met vermelding van de persoon tegen wie de klacht is gericht. Als de klacht betrekking heeft op een radio- of televisieprogramma, moet de uitzending waartegen wordt opgekomen worden aangewezen met vermelding van de dag en het uur waarop de uitzending heeft plaatsgehad;

5° ondertekend zijn door de klager. Als de klacht uitgaat van een

rechtspersoon, wordt ze ondertekend door een persoon die volgens de wet of de statuten bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen.

Klachten die kennelijk niet voldoen aan deze bepalingen kunnen onmiddellijk door de voorzitter van de bevoegde kamer in een schriftelijke en met redenen omklede beslissing onontvankelijk verklaard worden.”

A. Inhoud van de klacht

13. De voorliggende klacht heeft betrekking op de uitzending van het programma ‘De MIA’s 2025 (Music Industry Awards)’ op 4 februari 2026 op VRT 1, ook nog beschikbaar op VRT MAX, en is meer bepaald gericht tegen de uitspraak *“Fuck de Vlaams Belang”* van ‘Baloji’ bij het uitreiken van een MIA.
14. De klager voert in de eerste plaats aan dat zijn klacht tijdig werd ingediend (binnen de termijn van 15 dagen na de uitzending) en hij ook een concreet, rechtstreeks en voldoende geïndividualiseerd persoonlijk belang aantoont. De klacht strekt niet tot een louter algemene of ideologische *‘actio popularis’*.

Als Vlaams parlamentslid en als vertegenwoordiger van de geïndiceerde politieke partij, wordt hij door deze uitlating, de modaliteiten ervan en het feit dat deze enkel tegen zijn politieke partij en politieke ideologie gericht is, persoonlijk en rechtstreeks geraakt in zijn maatschappelijk en politiek functioneren en in zijn reputatie.

Hij was ook aanwezig in de zaal en heeft de uitlating ervaren als een gerichte publieke stigmatisering die hem in zijn hoedanigheid van volksvertegenwoordiger van deze politieke partij treft, aldus de klager.

15. De klager verwijt VRT met name dat de omroeporganisatie het niet nodig vond in te grijpen, hoewel deze live-uitzending vertraagd was om ongepaste inhoud (zoals oproepen tot haat of geweld) te kunnen verwijderen. Hij voegt ter ondersteuning onder meer een artikel uit ‘De Standaard’ van 5 februari 2026 en een reactie van de VRT-klantendienst toe bij de klacht.¹

Onder de hoofding ‘juridische middelen’ voert de klager aan dat er primair sprake is van een schending van artikel 39 van het Mediadecreet. Dit verbiedt elke vorm van discriminatie in programma’s en stelt dat het programma-aanbod geen aanleiding mag geven tot discriminatie tussen ideologische of filosofische strekkingen. Door in een VRT-programma een grove schelduitlating tegen één ideologische strekking uit te zenden, aldus de klager, creëert VRT minstens de schijn en het effect dat het platform als

¹ *“Vlaams Belang zet aanval in op VRT omdat omroep politiek statement van Baloji niet censureerde tijdens MIA’s”*, De Standaard, 5 februari 2026.

publieke omroeporganisatie een ideologische strekking publiek stigmatiseert en ongelijk behandelt.

De klager verwijst ook naar het kader van de openbare opdracht van VRT, met name wat pluralistische opinievorming betreft (artikel 6, § 2, van het Mediadecreet). Volgens de klager moet VRT via programma's bijdragen tot een onafhankelijke, objectieve en pluralistische opinievorming. Een uitzending die ruimte biedt aan een grove, exclusief tegen één politieke strekking gerichte uithaal, zonder distantiëring of tegenwicht, is hiermee onverenigbaar, aldus de klager.

Volgens de klager is ook subsidiair, voor zover de VRM oordeelt dat de geveerde uitlating de drempel zou overschrijden van een loutere mening en deze uitlating haatspraak zou benaderen of overschrijden, het verbod op aanzetten tot haat jegens een groep op grond van politieke overtuiging van toepassing (artikel 38 van het Mediadecreet).

Ten slotte is de klager van oordeel dat er eveneens sprake is van een schending van de VRT-beheersovereenkomst 2026-2030. Die verplicht VRT om in haar gehele aanbod bij te dragen aan pluralisme, vertrouwen en respect voor democratische waarden en onpartijdigheid. Door een eenzijdig denigrerende politieke uitlating zonder enige nuance of correctie uit te zenden in een entertainmentprogramma, handelt VRT in strijd met deze bindende principes van onpartijdigheid en pluralistische opinievorming, aldus de klager.

16. De klager verzoekt de VRM om VRT te gelasten passende maatregelen te nemen om herhaling te voorkomen (bv. interne richtlijnen voor live entertainment-programma's inzake ideologische neutraliteit en het vermijden van discriminatoire en denigrerende statements).

B. Verweer van VRT

17. VRT is in de eerste plaats van oordeel dat de klager niet op afdoende wijze aangeeft welk persoonlijk belang hij heeft om deze klacht als ontvankelijk te kunnen laten doorgaan.

VRT verwijst hiervoor naar de ontvankelijkheidsvoorwaarden uit artikel 220, § 2, van het Mediadecreet en artikel 12, eerste lid, van het Procedurebesluit van de VRM. Volgens VRT stellen deze bepalingen uitdrukkelijk dat een klager bij het indienen van zijn klacht blij dient te geven van een benadeling of een belang en toont deze expliciete eis aan dat de decreteetgever de loutere hoedanigheid van kijker of luisteraar niet voldoende acht. Een klagende partij dient het slachtoffer te zijn van of persoonlijk benadeeld te worden door de uitzending die wordt aangeklaagd.

Een klacht waarbij wordt opgetreden in het algemeen belang (een zgn. *'actio*

popularis) is volgens VRT niet toegelaten, zoals meermaals beslist door deze Kamer. Een klagende partij moet volgens VRT aantonen over een persoonlijk belang te beschikken dat specifiek is dan het algemeen belang, zijnde het belang van een groep mensen of het belang van elke burger.

Volgens VRT toont de klager, die aanvoert lid en vertegenwoordiger in het Vlaams Parlement van de partij Vlaams Belang te zijn, niet de vereiste persoonlijke benadeling ten aanzien van de uitzending aan. Uit de klacht blijkt, aldus VRT, dat de persoonlijke benadeling die de klager heeft ervaren door de uitlating plaatsvond toen hij in persoon aanwezig was in de zaal tijdens het event van de MIA's en niet door de betrokken uitzending van de MIA's.

18. VRT is verder van oordeel dat de VRM onbevoegd is voor diverse onderdelen van de klacht.

Wat het tweede juridische middel betreft, dat door de klager 'kader: openbare opdracht VRT (art. 6 § 2 Mediadecreet – pluralistische opinievorming)' wordt genoemd, wijst VRT erop dat vermeld artikel de rechtsbasis vormt voor de opdracht van de openbare omroep en deze opdracht nader wordt bepaald in een beheersovereenkomst tussen VRT en de Vlaamse overheid (overeenkomstig artikel 17 van het Mediadecreet). Zoals volgens VRT ook bevestigd in eerdere uitspraken van de VRM, is de Kamer niet bevoegd voor het sanctioneren van vermeende inbreuken op de beheersovereenkomst van VRT. Deze argumentatie geldt ook voor het vierde juridische middel, door de klager 'schending beheersovereenkomst VRT 2026-2030' genoemd.

De bevoegdheid van de Kamer is volgens VRT welomlijnd en decretaal vastgelegd in artikel 218, § 3, eerste lid, van het Mediadecreet, waaruit volgt dat de Kamer enkel bevoegd is om het onderdeel van de klacht te behandelen dat betrekking heeft op de vermeende schending van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet.

19. Ten gronde voert VRT aan dat artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet respectievelijk bepalen dat omroepactiviteiten niet mogen aansporen tot haat en geweld en dat in programma's elke vorm van discriminatie moet worden geweerd en moeten beide bepalingen worden gelezen in het licht van de vrijheid van meningsuiting en de ruime rechtspraak die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover heeft ontwikkeld.

VRT voert aan dat het EHRM meermaals heeft bevestigd dat de vrijheid van meningsuiting, hoewel niet absoluut, ook van toepassing is op opmerkingen die "*beledigen, choqueren of verontrusten*". In ieder geval moet bij de beoordeling rekening worden gehouden met verschillende factoren, zoals: wie deed de uitingen, tegen wie waren ze gericht, hoe was de boodschap geformuleerd, droegen de uitingen bij tot het publiek debat, wat was het 'format' van de uitingen, wat was de mogelijke impact, enzovoort. Volgens

VRT is de Kamer deze uitgangspunten reeds in meerdere uitspraken gevolgd.

Bij de beoordeling van voorliggende feiten is het volgens VRT tevens van belang om rekening te houden met de inhoud en draagwijdte van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet binnen de Vlaamse en Belgische context. Zij verwijst hierbij, met name wat artikel 38 van het Mediadecreet betreft, naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof waarin een sterk beperkende interpretatie is gegeven aan ‘aanzetten tot discriminatie, haat en geweld’, in de zin dat er actief en bewust moet worden aangespoord tot haatdragend of gewelddadig gedrag. Het discriminatieverbod uit artikel 39 van het Mediadecreet maakt geen melding van ‘aansporen tot’ discriminatie. Het bepaalt in het eerste lid dat in de programma’s elke vorm van discriminatie geweerd wordt en het programma-aanbod zo verloopt dat het geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische en filosofische strekkingen. In het tweede lid van artikel 39 van het Mediadecreet wordt een specifieke onpartijdigheidsplicht ingeschreven voor informatieprogramma’s, aldus VRT.

20. Wat de aangeklaagde uitspraak betreft, voert VRT aan dat situering en de context van de uiting belangrijk zijn en mee in overweging moeten worden genomen.

VRT verduidelijkt dat de uitspraak werd gedaan door de artiest en rapper ‘Balaji’ bij het uitreiken van de MIA 2025 in de categorie ‘Hiphop’. Volgens VRT ging dat als volgt, waarbij zij de VRT-ondertiteling in het Nederlands weergeeft: *“Goeieavond, allemaal. Ik spreek superslecht Nederlands. Ik doe het in het Frans. De prijs voor ‘Hiphop-artiest van het Jaar’ uitreiken, is ook een prijs uitreiken aan een cultuur die in het verleden vaak als voorbijgaand werd beschouwd. Maar hiphop gaat over gevoelens. Het stelt het ego, de relatie met anderen en de kracht van de meerderheid in vraag. Hiphop is ook een politiek gebaar en durft te zeggen: Fuck Vlaams Belang [VRT verduidelijkt hierbij dat hij letterlijk: “Fuck de Vlaams Belang” zegt]. By the way, ik was vroeger ook een vluchteling, een illegaal. De MIA voor ‘Hiphop-artiest van het Jaar’ gaat naar... Zwangere Guy.”*

VRT geeft aan dat ‘Balaji’ in eigen naam sprak en deze tekst niet aflas van een autocue. Zij citeert hierbij ook uit het krantenartikel dat bij de klacht was gevoegd: *“De openbare omroep zet zelf meteen een aantal foute aannames van Vlaams Belang recht. Het statement was ook voor de VRT een verrassing, [...] Tijdens de generale repetitie gebruikte Balaji de woorden ‘fuck Vlaams Belang’ niet. Hij sprak ook volledig uit de losse pols, zonder autocue.”* VRT benadrukt hierbij dat bij de MIA’s alle artiesten en uitreikers in eigen naam spreken en hun uitspraken hun persoonlijke mening en verantwoordelijkheid zijn.

Volgens VRT kadert de uitspraak *“Fuck Vlaams Belang”* in een politieke uitspraak, een vorm van kritiek op de ideologie van de partij Vlaams Belang. ‘Balaji’ lijkt met zijn uitspraak te willen zeggen dat artiesten binnen de

cultuur van de hiphop vaak ingaan tegen de standpunten of het beleid van de partij Vlaams Belang. Hij verwijst ook naar zijn persoonlijke situatie als voormalig vluchteling, waarmee hij lijkt aan te geven dat hij ook persoonlijk een politiek statement wil maken dat hij het oneens is met de ideologie van Vlaams Belang.

Het is volgens VRT niet ongewoon dat artiesten een podium, zoals bij het uitreiken of aanvaarden van een award, aangrijpen om in eigen naam een statement te maken en zich bijvoorbeeld uit te spreken voor of tegen bepaalde ideologische strekkingen, overheidsbeleid, oorlogen, ... Ook de artiest 'Zwangere Guy' deed een politieke uitspraak gericht tegen Brusselse politici (van diverse ideologische strekkingen) toen hij zijn MIA voor hiphop-artiest in ontvangst nam en 'Kaat Van Stralen' maakte een politiek statement tegen oorlogen bij het in ontvangst nemen van een MIA.

Het gebruik van het woord "*fuck*" sluit volgens VRT ook aan bij het soort taal dat vaak wordt gebruikt door artiesten, onder meer in het genre van de hiphop (zoals in voorliggend geval). Het is doorgaans bedoeld om een boodschap kracht bij te zetten, te choqueren of te provoceren. Ook 'Zwangere Guy' gebruikte het woord om zijn boodschap kracht bij te zetten ("*Wake the fuck up man*").

VRT voert aan dat het feit dat de uitspraak van 'Baloji' kan beledigen, choqueren of verontrusten niet betekent dat er sprake is van discriminatie ten aanzien van (leden of vertegenwoordigers van) de partij Vlaams Belang (in de zin van artikel 39 van het Mediadecreet).

Zijn uitspraak zet volgens VRT evenmin aan tot haat of geweld (in de zin van artikel 38 van het Mediadecreet). De uitspraak zet de kijker niet aan om iets te doen en zeker niet om een bepaald haatdragend of gewelddadig gedrag te stellen.

VRT wijst er ook op dat het programma 'De MIA's' een amusementsprogramma is en geen informatief programma of programma met informatieve inslag, waardoor de onpartijdigheidsverplichting van artikel 39, tweede lid, van het Mediadecreet niet aan de orde is.

VRT verzoekt de Kamer dan ook om gelet op deze context de klacht aangaande artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet ongegrond te verklaren.

21. Ten slotte voert VRT aan dat, zelf indien de VRM toch enige inbreuk zou vaststellen, de VRM in ieder geval niet de door de klager verzochte maatregelen kan opleggen aan VRT.

C. Bijkomende nota van de klager

22. Als reactie op het schriftelijke verweer van VRT, voert de klager via zijn raadsman vooreerst aan dat de redenering dat, aangezien hij fysiek in de zaal aanwezig was, de persoonlijke benadeling louter daar zou hebben plaatsgevonden en niet door toedoen van de televisie-uitzending, absurd is en de werking en finaliteit van het medium televisie miskent.

Hij geeft aan dat het bij uitstek de uitzending zelf is die hem als vertegenwoordiger van de geviseerde partij in zijn maatschappelijk en politiek functioneren raakt. Doordat VRT, aldus de klager, doelbewust heeft beslist om deze uitlating – ondanks de ingebouwde uitzendvertraging – ongefilterd uit te zenden, heeft deze stigmatiserende boodschap een publiek van honderdduizenden Vlamingen bereikt.

De klager verwijst met name ook naar VRM-beslissing nr. 2021/031 van 26 mei 2021. Anders dan toen het geval was, is Vlaams Belang nu wel expliciet vermeld en het onderwerp van de kwestieuze uitspraak, en zou de voorliggende klacht, *a contrario*, volgens de klager dus wel ontvankelijk moeten zijn. Bovendien heeft de Kamer in dezelfde uitspraak ook bevestigd dat hij als politiek mandataris, meer bepaald als Vlaams volksvertegenwoordiger voor Vlaams Belang, in eigen naam over een belang beschikt bij de wijze waarop over zijn partij in de media wordt bericht. Gezien zijn hoedanigheid in de huidige legislatuur niet is gewijzigd, meent hij dan ook dat dit principe gehandhaafd blijft.

De klager is dan ook van oordeel als Vlaams volksvertegenwoordiger voor Vlaams Belang te beschikken over een aantoonbaar persoonlijk en geïndividualiseerd belang dat actueel is en niet louter hypothetisch.

23. De klager erkent vervolgens dat de bevoegdheid van deze Kamer decretaal verankerd is in de toetsing van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet. Hij heeft in zijn klacht de bepalingen uit artikel 6, § 2, van het Mediadecreet en de VRT-beheersovereenkomst 2026-2030 aangebracht als kader, aangezien voor de beoordeling ook rekening moet worden gehouden met de context en de maatschappelijke rol van VRT, die als openbare omroeporganisatie een hogere standaard moet hanteren dan een private zender.
24. Ten gronde is de klager van oordeel dat VRT het fundamentele recht op vrijheid van meningsuiting *in casu* verkeerdelijk inroept om de uitspraak in kwestie te proberen legitimeren. Hij wijst erop dat dit recht – in het bijzonder voor de openbare omroep – niet absoluut is en artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet net een belangrijke nuance en beperking inhouden op dit recht.

Terwijl de Kamer eerder, met name bij VRM-beslissing nr. 2018/030 van 28 augustus 2018 waarnaar door VRT ook wordt verwezen, heeft geoordeeld

dat de grenzen van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet niet werden overschreden, is de specifieke, sterk beschermde context van humor, satire en comedy – waarbij een komiek bij gebrek aan bijzonder opzet van een ruime uitingsvrijheid genoot – hier ontegensprekelijk niet voorhanden. VRT kwalificeert de ‘De MIA’s’ ook zelf als een amusementsprogramma en geenszins als een satirisch programma of een comedyshow, aldus de klager.

Doordat de uitspraak *“Fuck Vlaams Belang”* ontdaan is van elke vorm van humor, satire of persiflage, niet alleen door de inhoud van deze boodschap, maar eveneens door de context (of gebrek eraan) verdwijnt de ruime beschermingsmarge die de Kamer eerder in genoemde zaak hanteerde. Volgens de klager had ‘Balaji’ de kwaadwillige intentie om hem en zijn partij publiekelijk te stigmatiseren, hetgeen een flagrante schending uitmaakt van het verbod op aanzetten tot haat en op discriminatie tussen verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

Volgens de klager weigert VRT bovendien haar eigen redactionele verantwoordelijkheid te dragen. Er was een uitzendvertraging ingebouwd net om ongepaste inhoud te kunnen filteren. Aangezien VRT bewust besloot om niet tussen te komen, trad zij op als megafoon voor aanzet tot haat en discriminatie.

25. De klager vraagt de Kamer ten slotte om aan VRT een sanctie op te leggen en VRT conform de mogelijkheden uit het Mediadecreet de verplichte publicatie en/of uitzending van de veroordelende beslissing te bevelen.

BEOORDELING

Bevoegdheid van de VRM

26. De bevoegdheid van deze Kamer is vastgelegd in artikel 218, § 3, eerste lid, van het Mediadecreet, dat met name aangeeft dat de Kamer uitspraak kan doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van een aantal specifieke artikels uit het Mediadecreet, waaronder artikel 38 en artikel 39.

De klager geeft duidelijk aan dat zijn klacht gesteund is op vermeende schendingen van deze verbodsbepalingen op discriminatie en aanzetten tot haat en geweld, maar verwijst ook naar de openbare-omroepopdracht van VRT, omschreven in artikel 6 van het Mediadecreet en verder ingevuld in de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en VRT (overeenkomstig artikel 17 van het Mediadecreet).

Het behoort niet tot de bevoegdheid van deze Kamer om toezicht te houden op de naleving van deze laatstgenoemde bepalingen en de

beheersovereenkomst tussen VRT en de Vlaamse Gemeenschap.² De klager erkent dit ook in zijn bijkomende nota en verduidelijkt dat hij deze verwijzingen louter heeft aangebracht als kader.

Uit het voorgaande volgt dan ook dat de voorliggende klacht enkel verder in aanmerking kan worden genomen voor zover de klacht betrekking heeft op vermeende schendingen van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet.

27. In ieder geval beschikt de Kamer ook niet over de bevoegdheid om, zoals de klager verzoekt, in voorkomend geval VRT te verplichten tot het nemen van passende maatregelen, bijv. het aannemen van interne richtlijnen voor live entertainment-programma's inzake ideologische neutraliteit en het vermijden van discriminatoire en denigrerende statements.

Ontvankelijkheid van de klacht

28. Om ontvankelijk te zijn, moet een bij de VRM ingediende klacht aan een aantal voorwaarden voldoen. Blijk geven van een benadeling of een belang is luidens artikel 220, § 2, van het Mediadecreet een uitdrukkelijke voorwaarde voor de ontvankelijkheid van een klacht bij deze Kamer. Artikel 12, eerste lid, 3°, van het Procedurebesluit bepaalt nader dat een klacht, om ontvankelijk te zijn, het belang van de klagende partij bij het indienen van de klacht moet aangeven.

Deze expliciete eis van een benadeling of een belang toont aan, zoals VRT ook aangeeft in haar verweer, dat de decreetgever de loutere hoedanigheid van kijker of luisteraar niet voldoende acht en een klacht waarbij wordt opgetreden in het algemeen belang niet is toegelaten.³

Een klagende partij moet dus meer bepaald aantonen over een persoonlijk belang te beschikken dat specifiek is dan het algemeen belang of het belang van elke burger. Zij (of degene die zij vertegenwoordigt) dient het slachtoffer te zijn van of persoonlijk benadeeld te worden door de uitzending die wordt aangeklaagd.

29. De klager voert aan dat de gewraakte uitspraak vijandig is ten aanzien van de politieke partij Vlaams Belang en hem als Vlaams parlements lid en als vertegenwoordiger van de geviseerde politieke partij, persoonlijk en rechtstreeks heeft geraakt in zijn maatschappelijk en politiek functioneren en in zijn reputatie. Zijn klacht, die in eigen naam werd ingediend, is specifiek gericht tegen de uitzending van de uitspraak "*Fuck de Vlaams Belang*" in het programma 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)'.

Als politiek mandataris, Vlaams volksvertegenwoordiger voor Vlaams

² Zie VRM-beslissingen nr. 2025/040 van 27 augustus 2025 en nr. 2026/002 van 6 januari 2026.

³ Zie onder meer ook VRM-beslissingen nr. 2017/029 van 23 juni 2017, nr. 2018/023 van 26 april 2018, nr. 2019/018 van 30 april 2019, nr. 2023/056 van 7 december 2023, nr. 2025/041 van 12 september 2025 en nr. 2026/002 van 6 januari 2026.

Belang, beschikt de klager over een belang bij de wijze waarop over zijn partij in de media wordt bericht.⁴ Dit is met name het geval ten aanzien van de voorliggende uitspraak, waarin zijn partij expliciet wordt genoemd.

Het belang dat door de klager wordt ingeroepen verschilt bijgevolg van het belang dat elke kijker heeft ten aanzien van de naleving van het verbod op aanzetten tot haat en geweld bij omroepactiviteiten en het discriminatieverbod in programma's.

Het gegeven dat de klager ook al aanwezig was in de zaal op het moment dat de uitspraak werd gedaan, en ook dan al een persoonlijke benadeling zou hebben ervaren, tast zijn belang bij het indienen en de ontvankelijkheid van voorliggende klacht bij de VRM niet aan.

Gelet op wat voorafgaat geeft de klager dan ook blijk van een voldoende benadeling of belang bij het indienen van deze klacht tegen de uitzending van 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)' op 4 februari 2026 op VRT 1. De klacht is bijgevolg ontvankelijk en voldoet aan de bepalingen van artikel 220, § 2, van het Mediadecreet en artikel 12, eerste lid, 3°, van het Procedurebesluit.

Ten gronde

30. Ten gronde dient te worden beoordeeld of er door de uitzending van 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)', met name door de uitspraak "*Fuck (de) Vlaams Belang*" van 'Baloji', schendingen van artikel 38 of artikel 39 van het Mediadecreet hebben plaatsgevonden.
31. Zowel artikel 38 als artikel 39 van het Mediadecreet moeten worden gelezen, zoals VRT ook aanvoert, in het licht van artikel 37 van het Mediadecreet. Daarin wordt het basisbeginsel bevestigd van de vrijheid van omroepactiviteiten, als veruitwendiging van de vrijheid van meningsuiting. De uitoefening van deze vrijheid kan enkel worden beperkt indien dit bij wet of decreet is voorzien (*in casu* artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet), strikt noodzakelijk is in een democratische samenleving en proportioneel is met het wettig nagestreefde doel.⁵
32. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), dat bevoegd is om uitspraak te doen over vermeende schendingen van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), heeft de voorwaarden voor inperking van de expressievrijheid uit artikel 10 EVRM, door middel van zijn arresten verduidelijkt en verfijnd. Zowel overheden als toezichhoudende instanties moeten hiermee rekening houden, gezien de directe werking van het EVRM in de Belgische rechtsorde.

⁴ Zie VRM-beslissingen nr. 2016/044 van 5 juli 2016 en nr. 2021/031 van 26 mei 2021.

⁵ Het betreft de voorwaarden van artikel 10, lid 2, EVRM. Zie ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-2009, nr. 2014/1, p. 29.

Het is vaststaande rechtspraak van het EHRM dat de vrijheid van meningsuiting niet alleen van toepassing is op 'informatie' of 'ideeën' die gunstig worden onthaald of als onschuldig worden aanzien, maar ook op uitingen die de Staat of een deel van de bevolking schokken, kwetsen of verontrusten. Pluralisme, verdraagzaamheid en ruimdenkendheid, zonder welke er geen 'democratische samenleving' kan bestaan, vereisen dit, aldus het EHRM.⁶ Evenwel kan het in bepaalde omstandigheden noodzakelijk zijn om meningsuitingen die haat op basis van intolerantie verspreiden, aanwakkeren, bevorderen of rechtvaardigen, in te perken of te verbieden.⁷

Het EHRM erkent dat de nationale overheden over een beoordelingsmarge beschikken die afhankelijk van de omstandigheden van de zaak breder of enger kan zijn. Hierbij wordt doorgaans rekening gehouden met een veelheid van factoren, zoals: wie deed de uitingen, tegen wie waren ze gericht, hoe was de boodschap geformuleerd, droegen de uitingen bij tot het publiek debat, wat was het 'format' van de uitingen, wat was de mogelijke impact, enzovoort.⁸ Een beginsel dat in de rechtspraak van het EHRM steeds is benadrukt, is dat artikel 10, lid 2, EVRM weinig ruimte biedt voor beperkingen op politieke meningsuiting of op het debat over kwesties van algemeen belang.⁹

33. Binnen dit Europese kader en de door het EHRM ontwikkelde rechtspraak, is het bij de beoordeling van voorliggende feiten evenwel ook van belang om rekening te houden met de inhoud en draagwijdte van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet binnen de Vlaamse en Belgische context.

Wat artikel 38 van het Mediadecreet betreft, is het van belang dat het Grondwettelijk Hof een sterk beperkende interpretatie heeft gegeven aan 'aanzetten tot discriminatie, haat en geweld'.¹⁰ Er moet met name worden aangetoond dat bewust en kwaadwillig (*i.e.* bijzonder opzet) wordt aangezet tot haat of geweld.¹¹

Het discriminatieverbod uit artikel 39 van het Mediadecreet maakt in tegenstelling tot artikel 38 van het Mediadecreet geen melding van 'aansporen tot' discriminatie. Artikel 39 van het Mediadecreet schrijft voor

⁶ Zie onder meer EHRM 7 december 1976, nr. 5493/72, Handyside t. Verenigd Koninkrijk, § 49 en EHRM 20 september 1994, nr. 13470/87, Otto-Preminger-Institut t. Oostenrijk, § 49.

⁷ Zie onder meer EHRM 6 juli 2006, nr. 59405/00, Erbakan t. Turkije. Ook uitingen waarbij niet expliciet wordt opgeroepen tot geweld of andere criminele handelingen, zijn in specifieke gevallen al door het EHRM als 'haatspraak' beschouwd. Zie onder meer EHRM 16 juli 2009, nr. 15615/07, Féret t. België, EHRM 9 februari 2012, nr. 1813/07, Vejdeland e.a. t. Zweden, EHRM 14 januari 2020, nr. 41288/15, Beizaras en Levickas t. Litouwen, en EHRM 12 mei 2020, nr. 29297/18, Lilliendahl t. IJsland.

⁸ Zie in die zin onder meer ook VRM-beslissingen nr. 2014/035 van 25 juni 2014, nr. 2018/030 van 28 augustus 2018 en nr. 2026/002 van 6 januari 2026.

⁹ Zie met name EHRM (Grote Kamer) 15 oktober 2015, nr. 27510/08, Perinçek t. Zwitserland, § 197.

¹⁰ Zie Grondwettelijk Hof (toen nog: Arbitragehof) 6 oktober 2004, nr. 157/2004, zoals bevestigd door Grondwettelijk Hof 12 februari 2009, nr. 17/2009 en Grondwettelijk Hof 11 maart 2009, nr. 40/2009.

¹¹ Zie onder meer Grondwettelijk Hof 11 maart 2009, nr. 40/2009, p. 67, "B. 59. [...] Door de vereiste dat er sprake moet zijn van een bijzondere wil aan te zetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld, wordt uitgesloten dat, indien geen sprake is van zulk een aanzetten, het verspreiden van pamfletten strafbaar zou kunnen worden gesteld; hetzelfde moet gelden voor grappen, spottende uitlatingen, meningen en elke uiting die, bij gebrek aan het vereiste bijzondere opzet, behoort tot de vrijheid van meningsuiting." Zie in dezelfde zin onder meer ook Grondwettelijk Hof 25 mei 2016, nr. 72/2016, p. 27, B.23.4.

dat er een evenwicht moet zijn in het aanbod van verschillende filosofische of ideologische strekkingen of opiniestromingen in de programma's.¹²

34. Uit de beelden blijkt dat de uitspraak in kwestie *"Fuck de Vlaams Belang"* in het programma 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)' werd gedaan door 'Baloji' bij de uitreiking van de MIA 2025 in de categorie 'Hiphop'. Hij zegt hierbij het volgende:

Baloji: "Goedenavond allemaal. Ik spreek superslecht Nederlands, dus ... je parlerai en français"

Ondertiteling: Goedenavond allemaal. Ik spreek superslecht Nederlands. Ik doe het in het Frans.

Baloji: "Remettre le prix de l'artiste hip-hop de l'année, c'est remettre un prix à une culture qui a longtemps été considérée comme passagère"

Ondertiteling: De prijs voor 'Hiphop-artiest van het Jaar' uitreiken, is ook een prijs uitreiken aan een cultuur die in het verleden vaak als voorbijgaand werd beschouwd.

Baloji: "Mais le hip-hop, c'est la musique de l'intime. Elle questionne l'égo. C'est la musique du bien social. C'est la musique qui questionne la force du nombre."

Ondertiteling: Maar hiphop gaat over gevoelens. Het stelt het ego, de relatie met anderen en de kracht van de meerderheid in vraag.

Baloji: "C'est un acte politique. C'est une musique qui ose dire Fuck de Vlaams Belang."

Ondertiteling: Hiphop is ook een politiek gebaar, en durft te zeggen: Fuck Vlaams Belang.

Baloji: "Et by the way, c'est un ancien réfugié qui vous dit ça ce soir. C'est un ancien illégal qui vous dit ça ce soir."

Ondertiteling: By the way, ik was vroeger ook een vluchteling, een illegaal.

Baloji: "Et le prix pour l'artiste hip-hop de l'année est pour ... Zwangere Guy"

Ondertiteling: De MIA voor 'Hiphop-artiest van het Jaar' gaat naar ... Zwangere Guy.

35. Bij de beoordeling of door de uitzending van de betreffende uitspraak de grenzen van de vrijheid van meningsuiting uit artikel 38 of artikel 39 van het Mediadecreet werden overschreden, dient gelet op het hierboven geschetste juridische kader, niet alleen te worden gekeken naar de inhoud van de uitspraak zelf, maar met name ook naar de context en de omstandigheden waarin ze is gedaan, met inachtneming van de pertinentie- en proportionaliteitsaspecten.

In de eerste plaats is het in voorliggend geval van belang dat de gewraakte uitspraak duidelijk een politieke uiting en een politiek statement betreft. Niet alleen wordt de politieke partij Vlaams Belang bij naam genoemd, 'Baloji' geeft ook expliciet aan dat de uitspraak zich binnen de politieke sfeer

¹² Zie voor de wetsgeschiedenis van deze bepaling: RvS 25 juni 2009, nr. 194.650, pp. 11-16.

situeert (verwijzend naar *“un acte politique”*, ondertiteld als *“een politiek gebaar”*). Hij beschrijft meer bepaald hoe ‘hiphop’ volgens hem de muziek is van het maatschappelijk welzijn, die de macht van aantallen in twijfel trekt en als het ware het publieke debat durft aan te gaan. Binnen dit betoog zou volgens ‘Balaji’ het muziekgenre ook *“Fuck de Vlaams Belang”* durven zeggen, al lijkt hij er met de verwijzing naar zijn verleden als vluchteling weinig twijfel over te laten bestaan dat dit ook zijn persoonlijke standpunt is. Het gegeven dat hier sprake is van een politieke uiting, impliceert dan ook, in lijn met de rechtspraak van het EHRM, dat een hoge drempel voor inperking moet gelden met het oog op het kunnen blijven voeren van het maatschappelijke debat.

De inhoud van de boodschap *“Fuck Vlaams Belang”* kan als kwetsend, beledigend of aanstootgevend worden ervaren door een deel van de bevolking, met name voor een Vlaams volksvertegenwoordiger voor Vlaams Belang zoals de klager. Het gebruik van het woord *“fuck”*, een krachtterm uit het Engels die bijvoorbeeld ongenoegen, ergernis of woede kan uitdrukken kan inderdaad als aanstootgevend worden ervaren, maar volstaat geenszins om in voorliggend geval te kunnen spreken van aanzetten tot haat of geweldplegingen. Met name binnen de ‘hiphop’-cultuur, waar ‘Balaji’ deel van uitmaakt, is het gebruik van het woord, zoals VRT ook aanvoert, zeer gangbaar om een boodschap te versterken of frustratie over te brengen. In dat opzicht is het dan ook niet buitengewoon dat ‘Balaji’ het woord in de mond neemt om zijn ongenoegen te laten blijken, zonder daarbij te wijzen op een bijzondere wil om aanhangers van Vlaams Belang bloot te stellen aan discriminatie, haat of geweld.¹³

Ook de context en de omstandigheden waarin de uitspraak in kwestie is gedaan zijn niet van aard om alsnog te doen besluiten dat in voorliggend geval de grenzen van de politieke expressievrijheid door ‘Balaji’ werden overschreden. De uitspraak is gedaan tijdens een award show en, zoals VRT ook aanvoert, is het zeker niet ongewoon of onverwacht dat een artiest of een prijsuitreiker, zoals ‘Balaji’, van de gelegenheid en het podium gebruik maakt om een (politek) statement te maken. In dezelfde uitzending van ‘De MIA’s 2025 (Music Industry Awards)’ is dit meermaals gebeurd.

Gelet op voorgaande elementen is niet aangetoond dat ‘Balaji’ met de gewraakte uitlating de intentie had om bewust en kwaadwillig aan te zetten tot haat of gewelddadig gedrag tegenover (leden of vertegenwoordigers van) Vlaams Belang.

Ook blijkt niet of wordt aannemelijk gemaakt, dat er in hoofde van VRT bij het uitzenden van het programma ‘De MIA’s 2025 (Music Industry Awards)’, sprake was van enig opzet of intentie tot het aanzetten van haat of geweld zoals bedoeld in artikel 38 van het Mediadecreet. In dat verband kan worden

¹³ De winnaar van de MIA voor ‘Hiphop-artiest van het Jaar’ maakt bijvoorbeeld eveneens gebruik van het woord *“fuck”* in zijn speech.

opgemerkt dat 'Balaji' geen VRT-medewerker is en VRT ook heeft verklaard dat hij het statement op eigen initiatief heeft gemaakt, zonder dat VRT hiervan vooraf op de hoogte was. 'Balaji' zou de woorden namelijk niet hebben afgelezen van een autocue en ze ook niet hebben gebruikt tijdens de generale repetitie. Anders dan de klager aanvoert, kan dergelijk opzet in ieder geval ook niet worden afgeleid louter uit het gegeven dat de rechtstreekse uitzending van 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)' met een kleine vertraging is uitgezonden, en VRT dus zou hebben kunnen ingrijpen (hetgeen VRT overigens sterk lijkt te nuanceren).¹⁴

Evenmin is er door het uitzenden van het programma, en de gewraakte uitlating in het bijzonder, sprake van discriminatie in de zin van artikel 39 van het Mediadecreet. In de eerste plaats is het programma 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)' geen informatief programma of programma met informatieve inslag, waardoor artikel 39, tweede lid, van het Mediadecreet in voorliggend geval dan ook niet van toepassing is. Verder volstaat het gegeven dat de inhoud van de uitspraak in kwestie als denigrerend of schokkend kan worden ervaren, ook niet om vast te stellen dat er sprake zou zijn van discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen, of dat er door het uitzenden van dit programma sprake zou zijn van een gebrek aan evenwicht in het programma-aanbod, in de zin van artikel 39, eerste lid, van het Mediadecreet.

36. Uit wat voorafgaat volgt dat de bepalingen van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet niet werden miskend door VRT bij de uitzending van het programma 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)' op 4 februari 2026 op VRT 1.

De Kamer stelt bijgevolg vast dat VRT geen inbreuk heeft gepleegd op de bepalingen van het Mediadecreet. De voorliggende klacht is bijgevolg ongegrond.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

de klacht van [...] tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie met betrekking tot de schending van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet door de uitzending van het programma 'De MIA's 2025 (Music Industry Awards)',

¹⁴ Zie met name het bij de klacht gevoegde artikel uit 'De Standaard' van 5 februari 2026 en ook de Vraag om uitleg "over de belediging van het Vlaams Belang door een Luikse rapper op de uitreiking van de MIA's", VL. PARL. COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA, 2025-2026, 12 februari 2026, 2198: "VRT hanteert deze werkwijze al jaren bij live-tv-shows, vanwege praktische doeleinden, om onder meer ondertiteling te kunnen toevoegen of om technische incidenten te kunnen wegnippen. Voor VRT is deze beperkte vertraging op uitzending geen instrument om inhoudelijke controle uit te oefenen op uitspraken die worden gedaan. Bij manifeste en langdurige verstoring van een show, zal VRT mogelijk wel ingrijpen, bijvoorbeeld om te vermijden dat de show zou komen te stilliggen door een protestactie. Maar ook dan is de finaliteit vooral het verzorgen van een degelijke tv-uitzending, eerder dan inhoudelijk in te grijpen."

ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Aldus beslist te Brussel op 29 april 2026.

M. VAN LOKEREN
griffier

J. KAMOEN
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.